

Anul XVI, Nr. 412

24 septembrie 2023

Duminica a XIII-a după Cincizecime

- Pilda lucrătorilor celor răi -

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -

ISSN 2734 - 892X ISSN - L 2734 - 892X

**2023 - „Anul omagial al pastorației
persoanelor vârstnice“ și „Anul
comemorativ al imnografilor și
cântăreților bisericești (psalți)“**

„Fraților, cel ce seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va și secera, iar cel ce seamănă cu dărnicie, cu dărnicie va și secera. Fiecare să dea cum socotește cu inima sa, nu cu părere de rău, sau din silă, căci Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună. Și Dumnezeu poate să înmulțească tot harul la voi, ca, având totdeauna toată îndestularea în toate, să prisosiți spre tot lucrul bun, precum este scris: «Împărțit-a, dat-a săracilor; dreptatea Lui rămâne în veac». Iar Cel ce dă sămânța semănătorului și pâine spre mâncare vă va da și va înmulți sămânța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre, ca întru toate să vă îmbogățiți, spre toată dărnicia care aduce prin noi mulțumire lui Dumnezeu“.

(II Corinteni IX, 6-11)

„În vremea aceea Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Îndepărteaz-o la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. De aceea, au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se scufunde. Iar Simon-Petru, văzând aceasta, a căzut în genunchi, înaintea lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos! Căci spaimă îi cuprinsese, pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea atâtor pești. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El“.

(Luca V, 1-11)

„JUDECATA DE APOI“ ESTE CHIAR ASTĂZI, DAR FĂRĂ JUDECĂTOR. DEOCAMDATĂ

„Autoritatea se dobândește, nu se investește de către nimeni din exterior. Acest lucru l-am înțeles când, vremelnic, am condus nemijlocit diferite instituții de presă cu personal abundent și probleme infinite. Cu alte cuvinte: poți fi numit în orice funcție (cât de importantă ar fi ca suprafață publică!), însă dacă în lăuntru tău nu există acea tensiune creatoare, acel foc lăuntric și acea judecată teafără care te transformă în lider autentic, totul este în zadar. Autoritatea funcției devine, în scurt timp, oarbă, capricioasă și sfârșește în opresiune, arbitrar, ineficiență. Oamenii te urmează cu toată ființa și energiile lor numai dacă te consideră lider autentic. Căci ei nu devin solidari și dedicați funcției, ci omului care o întrupează chiar și efemer - la scara unei vieți.

Am scris acest scurt preambul pentru a înțelege că tot ceea ce ține de conducerea treburilor importante, tot ceea ce ține de actul managerial, de leadership cum se spune acum, se supune aceluiași reguli. Căci omul funcționează după reguli milenare, în tipare comportamentale adesea previzibile. Predictibilitatea este una dintre caracteristicile vieții pe care omul obișnuit pune (un prea) mare accent. Poate și de aceea există numeroși nostalgici ai dictaturilor de tot felul, care afirmă, invariabil: „Pe vremea lu' cutare viața noastră era clară, știai că ai un loc de muncă, un acoperiș deasupra capului, aveai și ce pune pe masă, de bine, de rău. Pe când acum, în libertate, cu ce ne-am ales?“. Nu vreau să mă lansez acum în comentarii ale spiritului de turmă, ale delegării de responsabilități statului (fie el și opresiv!), al neîmplinilor și al frustrărilor personale/comunitare. Acum 30 de ani era simplu: făceai ce spunea partidul, erai un umil sclav pe plantația familiei Ceaușescu. Aidoma evreilor care tânjeau, în arșița dezolantă a pustiei sinaitice, după „cărniurile și legumele Egiptului“, adică după predictibilitatea robiei... Cei care nu știu să-și ia destinul în propriile mâini, care nu au un proiect de viață al lor și numai al lor, care nu au voință, pricepere, educație tânjesc după „robie“, adică să le spună altul ce să facă și pe care să dea permanent vina neîmplinirii ulterioare. E simplu, e la îndemână!

La fel este și în demnitățile eclesiale, cu importanta precizare că aici operează harul divin cu care sunt înzestrați lucrătorii ogorului Domnului. Și de ale cărui roade vor da seama în viața de apoi, la Judecata finală. Dar

și aici, repet, regulile de conducere/călăuzire sunt asemănătoare. Orice preot, orice stareț, orice episcop trebuie - pe lângă școlile absolvite - să fie un lider autentic. Să aibă harismă personală, să aibă calități morale incontestabile (și nu detestabile), să fie - tocmai în pofida puterii uriașe cu care a fost investit de Biserică - un servitor al tuturor și un vrednic urmaș al lui Hristos. Care creionează limpede „fișa postului“ în Evanghelia după Matei XX, 26-28: „Ci care între voi va vrea să fie mare să fie slujitorul vostru. Și care între voi va vrea să fie întâiul să vă fie vouă slugă, după cum și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca să slujească El și să-Și dea sufletul răscumpărare pentru mulți“. Așa stând lucrurile, putem ușor vedea care dintre păstorii noștri sufletești calcă pe urmele Mântuitorului și care împlinesc vocația trimiterii lor în fața oamenilor care așteaptă de la ei și prin ei călăuzirea cea bună. Și asta se împlinește inclusiv prin exemplul personal al căpeteniei.

Mentalul, dar și așteptările oamenilor s-au schimbat enorm în ultimele decenii, turma nu este compactă ca înțelegere, dorință și nivel duhovnicesc, aplicarea canoanelor cere lămuriri intense. Cei conduși au așteptări mai mari, compară, citesc, văd cum procedează alții, călătoresc, se informează, comentează. Calitatea misiunii s-a modificat dramatic, ea se personalizează pe zi ce trece, se mută de la om la om, de la suflet la suflet. Categoriile „mari“, norodul credincios nu mai este ca în trecut, nu mai rezonează la aceiași stimuli emoționali. De aceea, atunci când păstorul greșește, el greșește mai abitir, căci greșeala lui apare - în secunda următoare - în văzul întregii lumi. Perdeaua deciziilor controversate nu mai există, șoapta cabinetului este amplificată instantaneu în rețelele de socializare, documentele nu mai sunt „interne“, buzele nu mai sunt pecetluite. Totul a devenit transparent, ca la Judecata de Apoi, dar cu mii și mii de jurați ad hoc: oamenii simpli, bine sau rău intenționați. Avocații sunt din ce în ce mai puțini, grefieri deloc.

Așadar, să ne păstrăm cumpătul duhovnicesc și dreapta judecată omenească, să rămânem cu toții în „fișa postului“ definită de Hristos: păstori și credincioși. Să nu ne facem viața un infern unii altora, să nu cântim când nu e cazul ca niște nemintoși, nici să nu tăcem atunci când ar trebui să rostim adevărul. Dar Adevărul, nu „adevărurile“ de duzină ale unuia sau altuia“.

(Răzvan Bucuroiu, 18 septembrie 2023, Ziarul *Lumina*)

GÂNDURI

„Biserica ar trebui să fie anticamera Împărăției: un loc al odihnei sufletești și al păcii lăuntrice, care evită relaxarea excesivă printr-o stare de veghe permanentă. Optimismul tonic caracterizează creștinii, mereu încrezători în triumful Luminii asupra întunericului. Din păcate, numeroase scandaluri bisericești, crize reale sau furtuni într-un pahar de apă rețin atenția navigatorilor pe Internet, în timp ce nihilismul medical continuă să mutileze hormonal adolescenții iar progresiștii nu se opresc din dărâmarea unor instituții venerabile, precum familia, școala, limba și naționalitatea.

Da, multe biserici locale au probleme. Uneori vezi gelozia dintre preoți sau pastori; alteori disciplina financiară poate fi îmbunătățită; mai rar, pot exista și căderi morale sau derapaje sexuale, precum în biserica din Corint, muștrată cu asprime de apostolul Pavel. Vei descoperi pe alocuri sfințenia creștinilor din Smirna și Filadelfia, abuzul inchizitorial din Sevilla ori laxitatea morală a celor din Laodicea. Creștinismul perfect e un ideal rareori întrupat, din pricina păcatelor noastre. Bisericile de pretutindeni au nevoie de echilibru, discernământ și auto-corecție permanentă, sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Deși creștinii au primit chemarea la desăvârșire, realitățile ecleziale sunt imperfecte, ba chiar foarte pământești. Unele nereguli ajung anchetate de autoritățile lumești... E util să ne amintim că Biserica primară a cunoscut o mulțime de provocări. În numele sfințeniei și al purității morale, donațiștii din Africa de Nord, bunăoară, își acuzau confrății (apărați de episcopul Augustin din Hippona) pentru căderile din perioada persecuției lui Dioclețian, refuzând dreptul acestora la pocăință, restaurare și slujire.

Or, Evanghelia s-a scris și pentru fiii risipitori, nu doar pentru cei dreți. Iubim adevărul, dar nu ridicăm piatra. Și nu folosim căderea fratelui pentru afirmarea propriilor noastre frustrări individuale.

Încă ceva: „Ex opere operato“. Nu vrednicia personală a episcopului sau a preotului dă validitate experienței spirituale a bisericii, ci harul lui Dumnezeu pogorât peste sufletele celor dreptcredințoși.

Există între creștini dezacorduri legitime de ordin stilistic, managerial, pastoral - dar nu și dogmatic sau moral. Până la urmă, rațiunea limitată și slăbănogită a oamenilor nu poate umbri Rațiunea divină. Iată de ce, în clipe de sminteală sau încercare, tăcerea, dragostea și rugăciunea formează cel mai bun răspuns“.

(Mihail Neamțu, 18 Septembrie 2023, Facebook)

PAROHIA VOVIDENIA

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

e-mail : vovidenia@gmail.com